

HENRYK LEGIENIS

Wyższa Szkoła Turystyki i Języków Obcych w Warszawie

MARZENA KACPRZAK

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

PROPOZYCJA NOWEJ DZIAŁALNOŚCI W KWATERACH AGROTURYSTYCZNYCH I INNYCH NA OBSZARACH WIEJSKICH

W dzisiejszych czasach w dobie niebywałego rozwoju gospodarczego i co za tym idzie innowacyjnego we wszystkich dziedzinach gospodarki dzieci oraz młodzież większość swojego czasu spędzają z różnego rodzaju urządzeniami elektronicznymi co oczywiście jest w znacznej mierze niekorzystne dla ich rozwoju fizycznego oraz psychicznego. Oglądając bez przerwy świat wirtualny a nie rzeczywisty, dzieci oraz młodzież zapominają o krzewieniu kontaktów osobistych w świecie rzeczywistym. W tej sytuacji obcowanie z całą gospodarską złożonością zagrody wiejskiej (agroturystycznej lub innej o odpowiednim poziomie rozwoju gospodarczego i cywilizacyjnego) będzie na pewno dla nich bardzo ciekawe, dlatego że znaczna część wielkomiejskiej populacji dzieci i młodzieży być może nigdy nie widziała w *realu*, różnych zwierząt gospodarskich, maszyn rolniczych oraz obiektów, w których te zwierzęta zamieszkują. W nawiązaniu do powyższego proponuję powołanie nowej funkcji i specjalności na terenach wiejskich, a mianowicie – instruktora ds. praktycznej edukacji rolniczej dzieci i młodzieży z dużych ośrodków miejskich. Wymagania dotyczące kandydatów do takiej funkcji nie powinny być bardzo wysokie, aby umożliwić jej pełnienie, jak największej liczbie osób. Kandydaci powinni charakteryzować się następującymi cechami:

- posiadać uprawnienia rolnicze,
- być osobami niekaranymi,
- mieć miłą fizjonomię i łatwość kontaktu z ludźmi,
- posiadać wykształcenie średnie lub wyższe,
- charakteryzować się odpowiednią kulturą osobistą.

Osoby pragnące wykonywać tego typu funkcję, mogłyby przejść krótkie dwudniowe szkolenie w najbliższym ODR z takich zagadnień, jak:

- problematyka pedagogiczna,
- kultura i etyka,
- BHP.

Ponadto, wskazana byłaby wizja lokalna w danym gospodarstwie agroturystycznym lub innym w celu określenia jego przydatności dla tego typu działalności. Po przeszkoleniu (liczba godzin do uzgodnienia np. dwie lub trzy godziny na każde zagadnienie) oraz po korzystnej wizji lokalnej, taka osoba mogłaby podjąć taką działalność.

Program ramowy działalności

Zajęcia terenowe

- Zaznajomienie dzieci i młodzieży z podziałem użytków rolnych i celów, jakim służy każdy z nich.
- Zaznajomienie dzieci i młodzieży z różnego rodzaju pracami polowymi (w praktyce mogłoby to polegać na pobycie na polu i bezpośredniej obserwacji różnego rodzaju prac polowych, jak: orka, zasiewy wszelkiego typu, zbiory wszelkie rodzaje nawożenia, walka z chwastami itp.), Przy okazji tego typu nauki dzieci i młodzież mogłyby zapoznać się z pracą różnego rodzaju terenowych maszyn rolniczych, takich jak: ciągnik, glebogryzarka, ścinacze zielonki, różnego rodzaju kombajny, kopaczki, kosiarki, żniwiarki, zgrabiarki i wiele innych. Mocne zabezpieczenie BHP.
- Spacer edukacyjny wśród różnych upraw np. zbóż, roślin strączkowych czy roślin okopowych lub oleistych z objaśnianiem ich przydatności produkcyjnej i żywieniowej.
- Oglądanie pasącego się bydła, owiec czy koni z jednoczesnym wyjaśnianiem ich funkcji i przydatności w gospodarstwie.

Zajęcia terenowe w obrębie gospodarstwa domowego

- Zaznajomienie dzieci i młodzieży z rodzajami budownictwa zagrodowego i pełnionymi przez nie funkcjami, jak: stodoła, obora, chlewnia, stajnia, kurnik i inne.
- Oglądanie zwierząt hodowlanych w miejscu swojego bytowania, przy ich karmieniu, dojeniu itp.
- Zaznajomienie się z parkiem maszynowym użytkowanym tylko na terenie zabudowy gospodarczej, jak: młocarnia, śrutownik, dojarka itp. Oglądanie pracy tych maszyn z bardzo mocnym zabezpieczeniem BHP.
- Zaznajomienie dzieci i młodzieży z prostymi narzędziami użytkowymi w gospodarstwie rolnym, jak: szpadel, grabie, widły, kosa, sierp, motyka, odzież ochronna itp. Zajęcia praktyczne przydomowe np. posługiwanie się sierpem lub motyką.
- Bezpośrednie karmienie nieagresywnego ptactwa domowego, jak kury czy kaczki.

Zajęcia terenowe rozrywkowe

- Przejażdżki na traktorze lub ciągniku i na przyczepach tych środków transportu (bardzo mocne zabezpieczenie BHP).
- Zrywianie i bezpośrednia konsumpcja różnego rodzaju warzyw i owoców przydomowych, jak: truskawki, poziomki, maliny, groch, porzeczki, agrest, wiśnie, czereśnie, jabłka, gruszki, słoneczniki i in.
- Organizacja ogniska z pieczeniem ziemniaków i wiejskiej kiełbasy.
- Organizacja wycieczek pieszych i rowerowych po okolicy.
- Łowienie ryb w pobliskich zbiornikach wodnych i ciekach.
- Różnego rodzaju konkursy kameralne z wiedzy o rolnictwie z niewielkimi nagrodami regionalnymi.
- Rąbanie i piłowanie drewna z mocnym zabezpieczeniem BHP.
- Ręczne pielenie grządek w przydomowym ogródku.
- Zamiatanie podwórza gospodarskiego z elementami zabawy.

Korzyści społeczno- ekonomiczne z tego typu działalności

- zainteresowanie dzieci i młodzieży z dużych miast problematyką rolnictwa,
- kontakty interpersonalne młodzieży miejskiej i wiejskiej,
- propagowanie ciekawością i zabawą walorów życia wiejskiego,
- poszerzanie wiedzy o gospodarowaniu na roli,
- określone dochody z tego typu działalności.